

‘சங்கி’ அமைச்சரின் போலி சாமியாட்டம்! கச்சத்தீவு: கலைஞர் எதிர்கொண்ட சவால்களும் கிடைத்த வெற்றியும்!

இந்தியாவிற்கும், இலங்கைக்கும் இடையே பாக்கஜலசந்தி மற்றும் மன்னார் வளைகுடா பகுதியில் 21 சின்னஞ்சிறிய குடும்பத்தினர் உள்ளனர். அதில் ஒன்று தான் வளம் கொழிக்கும் கச்சத்தீவு. இது ராமேஸ்வரத்தில் இருந்து 12 மைல் தொலைவில் உள்ளது.

சுமார் 1 மைல் நீளம், ஆயிரம் அடி அகலத்துடன் 297 ஏக்கர் பரப்பளவைக் கொண்ட இந்த கச்சத்தீவிலும் அதை சுற்றிய கடல் பகுதியிலும் இயற்கை வளங்கள் கொட்டிக்கிடக்கின்றன. அள்ள அள்ள குறையாத மீன் வள பகுதியாக கச்சத்தீவு உள்ளது.

கச்சத்தீவு ராமநாதபுரம் சேதுபதி மன்னர்களுக்கு சொந்தமானதாக இருந்தது. இங்கு கிடைக்கும் பல்வேறு மூலிகைகளின் சாய வேர் மற்றும் பச்சிலைகள் ஆகிய வற்றை பெற முகமது காந்தர் மற்றும் மறைக்காயர், முத்துச்சாமி பிள்ளை ஆகிய வணிகர்களுக்கு சேதுபதி மன்னர் 5 ஆண்டு காலம் குத்தகைக்கு வழங்கி இருந்தார். (ஆவணம் ராமநாதபுரம் துணைப்பதிவாளர் அலுவலக ஆவண எண்: 510/70)

இந்த தீவு பகுதியில் கச்சப்பான தண்ணீர் கிடைப்பதால், இது கச்சத்தீவு என்று அழைக்கப்படுகிறது. இந்த தீவில் வளரும் தாவரங்கள், வேர்கள், அழுவ வ மூலிகைகள் ஆகியவற்றை சேதுபதி மன்னர்கள் 1840ஆம் ஆண்டு முதலே குத்தகைக்கு விட்டு வந்துள்ளனர்.

ஆண்டாண்டு காலமாக ராமநாதபுரம் மன்னர்களின் ஆளுகைக்கு உட்பட்டு இருந்த கச்சத்தீவு பகுதி 1947ல் ஜமீன்தார் ஒழிப்புச்சட்டத்தின் மூலம் இந்திய அரசுக்கு சொந்தமானது. 23.6.80, 4.12.85, 1974ஆம் ஆண்டு ஆவணங்களும், கடிதங்களும், 1911ஆம் ஆண்டு சமஸ்தான பட்டியலும், 21.10.1921 கொழும்பு பேச்சுவார்த்தையும் சேதுபதி மன்னர்களின் கச்சத்தீவு உரிமையை உறுதிப்படுத்துகின்றன.

1954ஆம் ஆண்டில் இலங்கை சர்வே படத்தில் கச்சத்தீவு இல்லை. 1957, 1966ஆம் ஆண்டின் ராமநாதபுரம் ஆவணப்பதிவு ஏடுகளில் தனுஷ்கோடியின் உட்கிராமமாக கச்சத்தீவு, ராமநாதீவு ஆகிய 2 பகுதிகள் குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

100 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இந்தியர்கள் இந்த வழியாக நடந்தே இலங்கைக்கு சென்று இருக்கிறார்கள். இதுதவிர, கச்சத்தீவு பகுதியில் நீண்ட நெடுங்காலமாக இந்தியர்களும், இலங்கை மீனவர்களும் இணக்கமாகவே மீன்பிடித்தொழில் செய்து வந்தனர்.

இருநாட்டு மீனவர்களும் கச்சத்தீவை ஓய்வெடுப்பதற்கும், மீன்பிடி வலைகளை உலர்த்துவதற்கும் பயன்படுத்தி வந்தனர். 2ம் உலகப்போரின் போது வெள்ளைக்காரர்கள் கச்சத்தீவை யுத்த தளவாடங்கள் இருப்பு வைக்கும் பகுதியாக பயன்படுத்தினர். வெடிகுண்டுகள், பீரங்கிகள் போன்ற யுத்த தளவாடங்களை அங்கே வைத்திருந்தனர். அந்த அளவிற்கு தேச பாதுகாப்பு கண்ணோட்டத்தில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பகுதியாக கச்சத்தீவு உள்ளது.

கடந்த 1968ல் கச்சத்தீவு யாருக்கு சொந்தம்? என்ற கேள்வி எழுந்த போது அப்போதைய ராமநாதபுரம் ராஜாவும், முன்னாள் அமைச்சருமான சண்முக ராஜேஸ்வர சேதுபதி. **“கச்சத்தீவு ராமநாதபுரம் எல்லைக்கு உட்பட்டது”** என்று கூறி ஆவணங்களையும், அதற்கான தல்தாவெஜைகள் போன்றவற்றையும் தமிழக அரசிடம் ஒப்படைத்தார்.

அப்போதைய அரசு அவற்றை பெற்றுக் கொண்டு கச்சத்தீவு தமிழகத்திற்கு சொந்தமானது என்று அறிவித்தது. ராமநாதபுரம் மன்னர் சேதுபதியின் ஆட்கள் இந்த தீவில் 1802ஆம் ஆண்டு வரை முத்துக்குளித்து வந்தனர். கிழக்கு இந்திய கம்பெனியின் வேண்டுகோளை புறக்கணித்து, **“இந்து மீனார் சமத்”** உடன்பாட்டின்படி ஆங்கிலேய அரசு சேதுபதி மன்னர்களின் உரிமையை தொடர்ந்து ஏற்றது. விக்டோரியா மகாராணி இதை உறுதி செய்துள்ளார்.

இசுக்ரந்தியை 02.09.2026ல் சட்டப்பேரவை

யில் சங்கி அமைச்சர் கச்சத்தீவை முத்தமிழ் அறிஞர் கலைஞர் அவர்களால் இலங்கைக்கு தாரை வாரக்கப் பட்டது என்று திரும்பத் திரும்ப உண்மை இல்லாததை பதிவு செய்து, நாடகம் ஆடியிருக்கின்றார்.

ஆனால் உண்மை நிலை என்ன?

1974ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம், 27ஆம் தேதி அன்றைய பிரதமர் இந்திரா காந்தி அவர்கள் மாநில அரசை கலந்து ஆலோசிக்காமல் கச்சத்தீவை இலங்கைக்கு தாரை வார்த்தது தன்னிச்சையாக எடுக்கப்பட்ட முடிவு.

ஒன்றிய அரசின் அறிவிப்பையொட்டி 1974ஆம் ஆண்டு, ஜூன் மாதம், 29ம் தேதியன்று சென்னை தலைமைச் செயலகத்திலேயே அனைத்து கட்சித் தலைவர்களை அழைத்து அவர்களோடு பேசி அவர்கள் தெரிவித்த கருத்துக்களின் அடிப்படையில் அன்றைய பிரதமருக்கு கலைஞர் அவர்கள் கடிதம் எழுதினார்.

Dear Prime Minister,

On behalf of the Government of Tamil Nadu and on behalf of the people of Tamil Nadu. I am Constrained to express our deep sense of disappointment over the recent. Indo - Sri Lanka Agreement, according to which, Sri Lank's claim to ketchativu has been conceded by the Government of India. May I express

the hope that you will take into consideration the unanimous decision contained in the Resolution and take appropriate action? (22.06.2009ல் முரசொலியில் கலைஞர் எழுதிய கடிதத்தில்) இதனை ஒட்டி 21.08.1974 அன்று சட்டப்பேரவையில் முதல் வர் கலைஞர் அவர்கள் இந்தியாவிற்கு சொந்தமானதும், தமிழ்நாட்டிற்கு நெருங்கிய தொடர்புடையதுமான கச்சத்தீவு பிரச்சனையில் மத்திய அரசு எடுக்கும் முடிவு பற்றி இந்த பேரவை தங்களுடைய ஆழ்ந்த வருத்தத்தை தெரிவிப்பதோடு, மத்திய அரசு இந்த முடிவினை மறுபரிசீலனை செய்து இலங்கை அரசோடு செய்துள்ள ஒப்பந்தத்தை திருத்தி அமைக்க முயற்சி எடுத்து, தமிழ்நாட்டு மக்களின் உணர்வுகளுக்கு மதிப்பளிக்க வேண்டும் என்று தீர்மானம் முன்மொழிந்து நிறைவேற்றப்பட்டது.

14.07.1977ல் தமிழகம் முழுவதும் கழகத்தின் சார்பில் கச்சத்தீவு ஒப்பந்த கண்டன நான் கூட்டங்கள் நடத்தியும், அன்றைய வெளியுறவுத்துறை அமைச்சர் சுரன் சிங் அவர்களிடம் கச்சத்தீவை இலங்கைக்கு தாரை வாரக்கக் கூடாது என்றும் தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் வலியுறுத்தியுள்ளார்.

கச்சத்தீவை பற்றி வாய் கிழிய பேசும் சங்கி அமைச்சர் சட்டப்பேரவையில் போலி சாமியாட்டம் ஆடியவர் 1977ல் இருந்து 25 ஆண்டு காலம் ஏன் அதிமுக அரசு ஆட்சியில் இருந்த போது கச்சத்தீவை மீட்கவில்லை என்று கேட்பதற்கு தைரியம் உண்டா?

1991ஆம் ஆண்டு அன்றைய முதலமைச்சர் அம்மையார் அவர்கள் தனது சுதந்திர தின உரையில், நம் தாயகத்திற்கு சொந்தமான கச்சத்தீவை இலங்கை அரசுக்கு தாரை வார்த்த காரணத்தால், நம் மீனவர்கள் தங்களுடைய வலைகளைக்கூட உலர்த்திக் கொள்ள அந்த த